

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Силистра, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка С. Стоева

при участието на секретаря Антоанета Н. Ценкова
като разгледа докладваното от Добринка С. Стоева Гражданско дело № 20223400100021 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ, като ищецът Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ моли да се постанови решение, с което да се отнемане в полза на държавата следното имущество на стойност 108 012,40 лв., както следва:

На основание чл. 142, ал. 2, т. 5, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от Б. Я. Р. лек автомобил, марка „Опел“, модел „Вектра“ с рег. № СС 2064 АМ, дата на първа регистрация 08.03.2000 г., рама № W0L0JBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, регистриран на името на Б. Я. Р. на 06.02.2015 г., придобит с договор от 15.01.2015 г.

На основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 5, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от Б. Я. Р. сумата общо в размер на 8 004,99 лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PIRB73254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016 г., закрит на 22.05.2018 г., с титуляр Б. Я. Р., през 2016 г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество.

На основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от С. А. Д. и Б. Я. Р. сумата в размер на 98 807,41 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

Ищецът твърди, че с Решение № 2846/13.10.2021 г. на КПКОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД Варна уведомление от

Окръжна прокуратура – Силистра с вх. № УВКПКОНПИ-1441/ 24.09.2020 г. за привличане в качеството на обвиняем на лицето С. А. Д., ЕГН ***** по ДП № 65183М-103/2020 г. по описа на ОДМВР – Силистра, пр. пр. № 632/2020 г. по описа на Окръжна прокуратура – Силистра за това, че в периода от 21.08.2010 г. до 23.12.2018 г. в с. Кайнарджа, обл. Силистра, в условията на продължавано престъпление, е избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери – 4 814,56 лв. по чл. 47, ал. 1, т. 2 от Закона за местните данъци и такси като не е подала съответните данъчни декларации, изискуеми по чл. 49, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси и Наредба на Община Кайнарджа за определяне размера на местните данъци на територията на община Кайнарджа, в нито един случай на получени общо 209 бр. дарения в общ размер на 96 807,53 лв. – престъпление по чл. 255, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 26 от НК, като престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ.

Твърди, че с Протокол № ТД04ВА/УВ-11146/30.09.2020 г. е образувана проверка за установяване на незаконно придобито имущество на лицето С. А. Д., като проверката включва и съжителя ѝ Б. Я. Р., с когото от съвместното им съжителство в периода 2006г. – 2017г. имат родени две дъщери - Сафие Б. Я. и Бингюл Силвиева А., с период на проверката от започването ѝ на от 30.09.2010 г. до 30.09.2020 г. / десет години назад/, като при проверката е установено несъответствие в размер на 265 365,87 лв., което е значително /над 150 000 лева/ за целия проверяван период в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във вр. с § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Твърди, че са налице всички предпоставки, визирани в чл. 141 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, т. 2 ЗПКОНПИ за предявяване и уважаване на иска. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Ответникът Б. Я. Р. не депозира писмен отговор в законоустановения срок.

Ответницата С. А. Д. депозира писмен отговор чрез процесуалния си представител, с който изразява становище за неоснователност на предявената претенция, тъй като не са налице предпоставките на Закона за отнемане в полза на държавата на процесното имущество. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Силистренски окръжен съд, след запознаване с предявения иск и приетите доказателства, намира за установено следното:

Предявен е иск правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ, като ищецът Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ моли да се постанови решение, с което да се отнемане от ответниците в полза на държавата подробно посоченото в искането имущество на стойност 108 012,40 лв.

Не се спори по делото, а и от доказателствата е видно, че С. А. Д. е привлечена като обвиняема по ДП № 65183М-103/2020 г. по описа на ОДМВР – Силистра, пр. пр. № 632/2020 г. по описа на Окръжна прокуратура – Силистра и съответно осъдена с Присъда по НОХД № 98/21г. на СОС за

извършено престъпление по чл.255, ал.1, т.1 от НК, за това че в периода от 21.08.2010г. до 23.12.2018г. е избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в общ размер на 4 814, 56 лв., като не е подала изискуемите по чл.49, ал.3 от ЗМДТ данъчни декларации в нито един случай на получени в периода дарения, възлизащи на 96 807,53 лв. - престъпление по чл. 255, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 26 от НК, което престъпление попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ.

Не се спори също, че Б. Я. Р. е баща на двете общи деца с проверяваната С. и се явява лице във фактическо съжителство с нея по силата на §1, т.19 от ДР на ЗПКОНПИ.

С Протокол № ТД04ВА/УВ-11146/30.09.2020 г. е образувана проверка за периода от 30.09.2010 г. до 30.09.2020 г. за установяване на незаконно придобито имущество на С. А. Д., като проверката включва и съжителя ѝ Б. Я. Р. и от същата е установено несъответствие в имуществото на проверяваната, възлизащо на 265 365,87 лв. В хода на производството е назначена и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, от която се установява, че размерът на несъответствието между нетния доход и имуществото на ответниците е 246 763, 39 лв. Така установеното несъответствие за целия проверяван период е значително по смисъла на чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във вр. с § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, тъй като е над 150 000 лева. Следователно придобитото от проверяваните лица имущество е от незаконен източник, т.е. незаконно придобито, както повелява презумпцията на чл. 107, ал.2 от Закона. По делото не са ангажирани доказателства от ответниците, оборващи това основателно предположение.

Несъстоятелни са доводите на ответницата С. А. Д., че в случая имуществото ѝ не е с неустановен произход или от незаконни източници, тъй като при постановяването на Присъда по НОХД № 98/21г. на СОС съдът е приел за безспорен факта, че сумата от 96 807,53 лв., получена от нея, представлява 209 бр. дарения в нейна полза и е с изяснен произход от законен източник - получен доходи чрез дарения, незабранени от закона, като и по тази причина осъдената следва да заплати дължимият данък в размер на 4 814, 56 лв. съобразно ЗМДТ и Наредбата на Община Кайнарджа.

В случая обаче следва да се има предвид, че по отношение на постъпилите парични средства по сметките на ответницата чрез системите за бързи разплащания няма доказателства, установяващи че представляват дарения и съответно, че не са доходи от забранена дейност. В хода на наказателното производство не са събрани доказателства за произхода на получените от С. А. Д. парични суми от чуждестранни преводи от множество различни лица посредством системите за бързи парични преводи. Липсват доказателства за основанието за получаването на тези суми от Д. и е ирелевантен за наказателния съд произхода на тези средства. Предмет на доказване от страна на обвинението са били единствено елементите на престъплението по чл. 255, ал. 1, т. 1 от НК, а именно избягването установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери от страна на подсъдимата, като не е подала съответните данъчни декларации в нито един случай на получени от нея парични суми, възлизащи общо на

96 807,53 лв. от направени й преводи от различни лица. Не е част от предмета на доказване основанието за получаването на тези суми, за да се приеме за безспорно установено, че те са легален доход от дарения по см. на ЗЗД. Нещо повече, в мотивите на присъдата изрично е отбелязано, че така получените суми са с неустановен произход и липсват законови източници на доходи на Д. в страната и чужбина.

Разпоредбата на чл. 141 от ЗПКОНПИ е категорична, че на отнемане в полза на държавата подлежи незаконно придобитото имущество.

В случая се претендира отнемането от Б. Я. Р. на лек автомобил, марка „Опел“, модел „Вектра“ с рег. № СС 2064 АМ, дата на първа регистрация 08.03.2000 г., рама № W0L0JBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, регистриран на името на Б. Я. Р. на 06.02.2015 г., придобит с договор от 15.01.2015 г., както и сумата общо в размер на 8 004,99 лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PIRB73254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016 г., закрит на 22.05.2018 г., с титуляр Б. Я. Р., през 2016 г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество.

На основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ се претендира и отнемането от С. А. Д. и Б. Я. Р. на сумата в размер на 98 807,41 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

Ответницата Д. сочи, че имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него, както и преминаването на блага през патримониума му, в т.ч. на пари по банкови сметки, и има правно значение само доколкото някои от тях са останали в съответния патримониум в края на изследвания период, тъй като лицето се е обогатило единствено с това, което притежава в края на изследвания период. Счита, че при положение, че към края на изследвания период никаква част от преминалите парични суми през нейния патримониум не е налична, то не съществува възможност те да бъдат отнети от нея.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл.141 от ЗПКОНПИ императивно предвижда, че на отнемане подлежи всяко незаконно придобито имущество, като не разграничава наличното от неналичното такова в патримониума на лицето. Законът пояснява, че имуществото по чл. 141 включва личното имущество на проверяваното лице; имуществото, придобито общо от двамата съпрузи или от лицата във фактическо съжителство; имуществото на ненавършилите пълнолетие деца, и имуществото на съпруга на проверяваното лице, независимо от избора от съпрузите режим на имуществени отношения, както и имуществото на лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство.

В случаите, когато не е възможно да се отнеме обособено имущество, законодателят е предвидил две особени хипотези за отнемане на парична равностойност, вместо самото имущество - когато не е възможно да се отнеме обособено имущество / чл.142, ал. 1 от ЗПКОНПИ - отнема се паричната му

равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане/ и когато имуществото липсва или е отчуждено /чл. 151 от ЗПКОНПИ - отнема паричната му равностойност/.

Съдът счита, че съдържанието на понятието „липсва“ включва всички хипотези, при които незаконно придобитото имущество, вкл. и парите, по някаква причина не е налично в патримониума на проверяваното лице, извън случаите на прехвърлянето му на трети добросъвестни лица.

Понятието „Имущество“ има легална дефиниция в § 1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, според който "Имущество" е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи право на собственост или други права върху него. Безспорно парите са особена категория движими заместими вещи, върху които може да се упражнява право на собственост с простото им предаване в рамките на гражданския и търговски оборот. Те не погиват, поради което липсата им не прави изпълнението/отнемането фактически невъзможно.

Няма основание парите да бъдат третираны по различен начин в сравнение с останалите вещи и по отношение на тях да не важи правилото на чл. 142 от ЗПКОНПИ. Освен това, ако се разграничат парите от останалото имущество на проверяваното лице, то не биха се постигнали целите на закона в чл. 2 - да се защитят интересите на обществото, а би се стигнало до абсурдната ситуация да се насърчават лица, които са придобили парични средства с незаконен произход да не придобиват с тях друго имущество /за да не им бъде евентуално конфискувано/, а да ги разходват /харчат/, или да ги укрият физически, знаейки, че същите нямат да им бъдат отнети, ако не бъдат налични, тъй като не се считат за източник на обогатяване. Ако придобиването на парични средства с незаконен произход и тяхното харчене не е обогатяване, то здравият разум и принципите на правото и морала следва да отстъпят в тази конструкция. Всяко облагодетелстване е противоправно и морално укоримо, независимо дали с една и съща по размер парична сума е закупен автомобил или почивка в чужбина. Нелогично е да се приеме за целите на Закона, че в единия случай ще се отнеме автомобила или неговата равностойност, а в другия случай няма да се отнеме равностойността на екскурзията, защото парите вече са похарчени и ги няма. Не съществува и правно обяснение за неравно третиране на неправомерно облагодетелствалите се лица – от едните ще се отнеме имущество или неговата равностойност, а от другите няма да се онеме, само защото са харчили парите по различен начин. Понятието "имущество" се ползва и в Конвенцията на ООН срещу корупцията /Ратифицирана със закон, приет от 40-то Народно събрание на 3.08.2006 г., в сила за България от 20.10.2006 г. и част от вътрешното ни право/. В чл. 2, буква „г" от същата имуществото изрично е дефинирано като "всякакъв вид активи, изразяващи се във вещи или права, движими или недвижими, материални или нематериални, правни документи или документи, доказващи права или интерес по отношение на такива активи". Тази дефиниция е сходна с ползваната от законодателя в пар. 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и по отношение на нея няма съмнение при тълкуването, че

обхваща и паричните средства. Вярно е, че тази конвенция е насочена срещу незаконното обогатяване на длъжностни лица, а не спрямо по-широк кръг лица, какъвто е обхвата на ЗПКОНПИ /такъв подход, въпреки и по-рядко срещан, имат и други държави/, но това не е основание да се изключат паричните средства от тълкуването на разпоредбата на чл. 142 от ЗПКОНПИ, а напротив.

Освен това, няма основание за стеснително тълкуване на закона, чиято цел е ясно описана от Конституционния съд в решение по к. д. № 6/12 г.: "По същество законът цели преодоляване на последиците от неоправданото забогатяване за сметка на други лица или обществото като цяло, забогатяване от извършването на дейност, която поначало е забранена, като например укриване на данъци, неплащане на задължителни осигуровки, контрабанда, корупция, трафик на хора и наркотици, изнудване, крупни кражби и т. н. Придобиването и съответното натрупване на имущество с незаконен източник се намира в пълен дисонанс с редица конституционни ценности като справедливостта по смисъла на преамбюла на основния закон, принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1, принципа на равенството на гражданите пред закона по чл. 6, ал. 1 и принципа на законовото гарантиране на еднакви правни условия за стопанска дейност по чл. 19, ал. 2. Основно задължение на гражданите е да спазват и изпълняват Конституцията и законите, да зачитат правата и интересите на другите (чл. 58, ал. 1 от Конституцията). Лицата, които се засягат от гражданската конфискация по оспорения закон като са се обогатили по незаконен начин, са нарушили това изискване, поради което не могат да получат закрилата по чл. 17, ал. 1 – 3 от Конституцията, която се дължи само на законните приобретатели на имуществени права". Въпреки, че КС е обсъждал отменения ЗОПДНПИ, новият ЗПКОНПИ няма по-различна цел, нито е средство за отнемане на по-различно имущество. Както бе посочено и по-горе, твърдението, че не може да се отнеме нещо, което го няма към момента, не намира опора в закона с оглед изричната разпоредба на чл. 142 и на чл. 151 от ЗПКОНПИ.

Следователно парите, включително тези, които са били по банкови сметки на съответните лица, са имущество по смисъла на § 1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и като такова подлежат на отнемане в полза на държавата, ако са придобити незаконно, както е в случая.

Предвид гореизложеното, на отнемане подлежи както автомобилът, който е запориран, предвид наложената обезпечителна мярка, така и паричните средства - сумата общо в размер на 8 004,99 лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PIRB73254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016 г., закрит на 22.05.2018 г., с титуляр Б. Я. Р., през 2016 г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество, както и сумата в размер на 98 807,41 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се следват направените от него разноски, които съобразно представения списък са в размер на 775 лв. При този изход на спора, разноски на ответниците не се следват.

На осн. чл. 157, ал.2 във вр. с чл.154, ал.3 ЗПКОНПИ ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят в полза на Силистренски окръжен съд държавна такса в размер на 4 % съобразно уважената претенция.

Водим от горното, СОС

РЕШИ:

ОТНЕМА в полза на Държавата по искане на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество гр. София следното имущество:

От Б. Я. Р. лек автомобил, марка „Опел“, модел „Вектра“ с рег. № СС 2064 АМ, дата на първа регистрация 08.03.2000 г., рама № W0L0JBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, регистриран на името на Б. Я. Р. на 06.02.2015 г., придобит с договор от 15.01.2015 г., както и сумата общо в размер на 8 004,99 /осем хиляди и четири лева и 99 ст./ лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PIRB73254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016 г., закрит на 22.05.2018 г., с титуляр Б. Я. Р., през 2016 г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество.

От С. А. Д., с ЕГН *****9, и Б. Я. Р., с ЕГН *****, сумата в размер на 98 807,41 /деветдесет и осем хиляди осемстотин и седем лева и 41 ст./ лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

ОСЪЖДА С. А. Д., с ЕГН *****9 и Б. Я. Р., ЕГН *****, двамата от с. Средище, общ. Кайнарджа обл. Силистра, да заплатят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество – гр. София, Булстат 129010997, сумата от 775 /седемстотин седемдесет и пет лева/ лв. - разноски по делото.

ОСЪЖДА Б. Я. Р., ЕГН *****, от с. Средище, общ. Кайнарджа обл. Силистра, да заплати по сметка на Силистренски окръжен съд държавна такса в размер на 368,20 /триста шейсет и осем лева и 20 ст./ лв.

ОСЪЖДА С. А. Д., с ЕГН *****9, и Б. Я. Р., с ЕГН *****, двамата от с. Средище, общ. Кайнарджа обл. Силистра, да заплатят по сметка на Силистренски окръжен съд държавна такса в размер на 3 952.30 /три хиляди деветстотин петдесет и два лева и 30 ст./ лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВнаС в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____